

Dneska si ce nikdo nepřišel se zvukem, který změni vůdbům na 40 let.
A přesto jednešný den s celavým ječným.
Jen u tým mobilu už totiž odteď data nikdy nikomu nedojdou.
Tři dny po té, co mezi národní trestní jsou dvhágu vydal,
zatikač na ruzkého prezidenta vladímy Raputina přišla Moskva s protitáhem.
Ruské úřady začali na oplátku stíhat jsouce hákského tribunálu.
Právní kroky vůči vladímy Ruputinovi a jeho zmocněnkyní propráva dětí označili za nezákonné.
Co se bude dít dál?
Dostane se ruzký prezident někdy do vyšetřovací celi,
a pak i před sout v hágu?
A co bude rozhodnutí stíhat vladímy Raputina,
znamenat pro samotný mezi národní trestní sout, co všechno je ve hře?
Je úterý 21. března.
Tady jelenka Kabrhelová a 5,59.
Spravodajský podkást se znam zpráv.
Meronika Bílková profesorka mezi národního práva
na právnické fakultě univerzity Karlovy, analityčka centra mezi národního práva
na ústavu mezi národních vztahů.
Dobrý den.
Dobré ráno.
Pani profesorko, mezi národní trestní sout vydal zatikač na ruzkého prezidenta
Vladímyra Putina i na zmocněnkyní propráva dětí Kremlu,
Marie Lvovou, Bělovou.
Putina sout vyní z váleční zločinu, včetně únosu ukrajských dětí
z okupovaných ukrajských území do Ruska.
Má očima, jak odvážní přelomový důležitý krok tohle je.
Tak ta obvinení skutečně v tehle chvíli padla dvě, respektive byly vydány dva zatikače.
Pozornost se ale logicky soustředí na zatikač vydaný na prezidenta Putina,
protože právě to je opravdu přelomový historický krok.
Je to poprvé, kdy nejen mezi národní trestní sout,
ale vlastně jakákoliv mezi národní soutní instituce, vydala zatikač.
A představitele jednoho z pěti stálých členů rady bezpečnosti to se opravdu ještě nestalo.
A z toho tohle díska je to bezprecedentní krok.
Soutci mezi národního trestního tribunálou vydali zatikač na ruzkého prezidenta Vladímeda Putina
z mocněnky nekremlou propráva dětí Mario Lvovovovovovovovovo.
Oznámel to prezident tribunálou Piotr Hofmanský.
Měli jsme vždyčení, že the ICC, the International Criminal Court,
has issued an arrest warrant against Vladimir Putin
and another Russian official.
Vladimir Putin, now an accused war criminal.
Stíhání zahajel koli unosum ukrajských dětí z okupovaných území do Ruska.
Podle Kýva je takových případů nejmý 14 tisíc.
A čekala jste to sama, že se něco takoveho může stát.
My jsme tady spolu seděli před čtyřmi měsíci zhruba,

bavili jsme se o tom, jak ta kola spravedlnosti jsou pomalá, bývají pomalá a jak leco závisí i na mezinárodním uspořádání, předpokládala jste, že by se něco takového mohlo stát?

Odpověděla bych ne, ne, ano, ano.

To znamená, mám nějaké důvody, proč jsem byla spíše skeptická, ale i určité důvody, které mě vedli, k tomu, že jsem to minimálně v poslední doby očekávala.

Ta dvě ne jsou vysijí za prvé s tím,

že v minulosti mezinárodní tresní jsou cechoval velmi opatrně.

To znamená to jednak ta lhuta od okamžiku,

načala zabívat situací v určité zemi,

k vydání zatikačů byla velmi dlouhá, a vyčenu to bylo v řádu let, několika let, za tím, co tady jsme v řádu jednoho roku.

A bylo vidět, že zejména v těch případe,

které se týkají některého ze stády členu Rady Vespečnosti,

což byly otázky Iraku a Afganistánu,

našla puje opravdu velice opatrně.

Takže to je první důvod, proč jsem to úplně neočekávala.

Druhý důvod je ten, že jsem spíše, si myslala,

že když už otevření nějaký případ, tak se zaměří na ty případy, které hodně rezonovali v médiích.

Samozřejmě i otázka unosu dětí rezonuje.

Nicméně měli jsme to třeba incident v bůče,

který asi se stal nejviditelnější tváří ukrajinské války,

nepotřeba ty velké škody schopné v Mariopolu.

Takže jsem očekávala, že spíše první případy

budou zaměřeny právě na velužně zHAVOVÁNÍ života,

navražďení znásilňování mučení a podobné případy týkající se bůče nebo Mariopolu.

To byly tedy ty argumenty proti, ale v poslední době už jsem měla

jí určitá očekávání spíše ve směru toho, že by se to mohlo stát.

Tím prvním důvodem bylo právě to, že ve vztahu

té situaci na Ukrajině si mezi národní tresmi jsou dpočíná jinak,

než ve vsetě předchodích kAUZÁCH.

To znamená postupuje výrazně rychle.

V minulosti roky není záležitost vlastně pár měsíců od okamžiku otevřené situace do vydání zatykače.

A bezprecedentní byl už samotný fakt,

že vlastně zhruba týden po té, co začala

ta současná fáze války na Ukrajině se mezi národní tresmi

jsou začal tou situací zabívat, což se taky nikdy

v minulosti nestalo. Takže to je první důvod pro.

A druhý důvod spíše k tomu ano je ten,

že mezi národního tresnému soudu se v minulosti úplně neosvětilo,

ale právě zaměřil na zločiny typu válečných zločinů,

jaké se událi v Buči, protože tam je velice těžké prokázat vazbu na nejvyššího představitele toho státu.

Protozřejmě.

Protozřejmě.

Protozřejmě zaměření na unosí dětí,

kde nežby nutně bylo snadné, onu vazbu prokázat,

ale přece jenom zledem k tomu, že prezident Putin podepsal

určité právní akty, které směřují k usnadnění

třeba adopcí dětí, tak se očekáve,

že tam by mohlo být prokázání vazby Putina na ty konkrétní činy jednodušší.

No počme se podívat, co všechno v tuhle chvíle o tom zatykači

o těch obviněních mezinárodního trstního soudu víme.

Tak Putin je obvinen ze zodpovědnosti na spáchání válečných zločinů

na Ukrajině, pak je tu ten faktor unášení ukrajinské dětí,

co to přesně znamená ta obvinění.

Této chvíli je vydán zatykač, který se týká dvou konkrétních

válečných zločinů, které se vlastně překrývají. Je to váleční zločin protiprávní deportace dětí

a váleční zločin nelegálního přesídlení dětí z okupovaného území Ukrajiny

na území ruské federace, což jak vidíte z těch názvů,

se vlastně překrývá, čli zatím veškrát obvinění respektive to,

k čemu směřuje zatykač, se opravdu týká výlučně

transferu dětí z Ukrajiny na území ruské federace.

V médiích se objevili zatím nepotvrzené správ, že mezinárodní tresní soutíště uvažuje o vydání nějakých zatykačů, ale v té chvíli nevíme proti komu

v souvislosti z útoky na civilní objekty nebo civilní infrastrukturu na území Ukrajiny.

Ale tezatím pouze mediální informace a opravdu nevíme, za k tomu dojde

a kdo eventuálně bude mezi těmi osobami na něž se stíhání zaměří.

Ukrajinské děti rusko získává třemi způsoby, zaprvé z obsazených děckých domovů,

děti přitom častonnej jsou si rodiči.

Další jsou deportace z válečných zón, to zažil Oleksandr z Mariupolu.

Matka ho vzela na ošetření do bojenské nemocnice v Ocelárnách, kde uvázli.

Potí dnech skončili v ruském filtračním táboře v Donětské oblasti.

Tam mámo oprašovali a potím zkazali, že máma filtraci neprošle.

Ukrajinské děti byly dříve z okupovaných uzemí transportovány například na prázdinové rekreace do Ruska

nebo na jím kontrolovaná uzemí.

To je případ d dvítileté poliny z Charkovské oblasti.

Se jsou hlasem rodičů odjela v Srpnu spolu s dalšími 13 dětmi na tábor.

Jsou oddechají, jsou chyla, šo aná nás to žadnela, mám v papakám, patřilovali.

Polina i ostatní se měli vracet v polovině září.

Uzemí ale získali spět ukrajinské sily a nejméně do poloviny řína s nimi pak rodiče neměli žádný další kontakt.

Děti do Ruska

No, o noco se týče u nosu dětí do Ruska z ukrajinského území tam bylo i několik správ,

co všechno v tuhle chvíli o těch čínech samotných víme.

Jak je ta situace přehledná nebo naopak nepřehledná?

To je těžké posoudit.

První informace o tom, že by mohlo docházet k transferu nejen dětí, ale i dětí z ukrajinského území.

Jednak na území okupované Ruskou federací, to znamená primárně Donbass a Krym v té době,

a jednak do Ruské federace samotné se objevili na jaré loňského roku.

Já jsem tehdy byla členkou dvou expertních misí o BSE,

už tehdy jsme se vlastně snažili získat podrobnější informace k tomu,

ale ukázalo se to jako velice obtížné.

Navíc do toho ještě vstoupili jeden faktor a toto, že velká část správ,

které byli v médiích pocházela od tehdejší ombudsmanky Ukrajiny,

paní Denisovové, která následně byla odvolána prezidentem Zelenským

a nevšechny informace, které o naší řela se ukázali jako potvrzené,

takže to potom vedlo k určité skepsi.

Nicméně během léta a potom zejména na podzim se začali objevovat další

a už podrobnější informace o tomto jevu.

A na počátku letošního roku byly k tomu vypracovány dvětakové komplexní správy.

Rusko drží nejméně 6000 ukrajinských dětí v zařízeních na okupovaném krymu

a v Rusku, určených zřejmě na převýchovu.

To tvrdí studia Medické fakulty univerzity,

táboru a dalších zařízení v nich, co ukrajinské děti podléhají nejméně 43.

Celkový počet dětí v nich může být ještě mnohem vyšší.

Děti v táborech a nejmladšímu identifikovanému dítěti byly podle správy čtyři měsíce.

Patří do několika skupin.

Některé byly už před invazí v péči ukrajinských státních institucí,

jiné Rusko považuje za sirotky v táborech,

jsou ale i ukrajinské děti, které mají rodiče.

V některých táborech u daně 14 leté děti absolvovali vojenský výcvik.

První, která je opravdu velmi podrobná je správa,

kterou předložila jelská skupina pro lidská práva v zásadě akademická skupina.

A ta opravdu jednak detailně zachycuje, o jaké typy dětí se jedná

a co se s nimi děje, oni mají údaj zhruba o 6 tisících dětí,

které údajně se dostali z území Ukrajiny do tábora umístěných jednak na Krymu,

jednak na území Ruské federace, ten nejvzdálenější až Magadan,

jsou téžého oceánu, takže opravdu ten geografický rozptíl je obrovský,

s kým, že jsou tam různé kategorie dětí, jsou tam sirotci,

kterí byly nalezeni na území zejména těch okupovaných oblastí,

jsou tam děti, které byly odděleny od svých rodičů

v rámci tzv. filtračních táborů, kdy rodiče byly zadrženi

a děti, které byly někam odvezeni,

jsou tam děti z institucionální zařízení trás děckých domů na území Ukrajiny,

jsou tam i děti s jejich pobytem v nějakém táboře, rodiče s počátku

ať už dobrovolně nebo méně dobrovolně souhlasili.

Velká část dětí se vrátila, v tom termínu jak bylo stanoveno,

určitá čase, ale nevrátila ten jejich pobyt se prodlužuje, rodiče jsou většinou bezpráv, fázná komunikace. Všechny ty děti potvrzují, že tedy byly vystaveny tom, co se označuje jako převýchovat, což znamená, často byly třeba posláni do škol, kde se samozřejmě se znamovali z toho ruskou verzí nejrůznější události. Ta jelská správa explicitně uvádí, že nebyly zaznamenány případy zleho zacházení, myslím, jako fyzického týráně dětí, ale také uvádí, že samozřejmě takovéhle pobyty nejspíše zanechají na těch dětích určité psychické stopy. Takže to je první správa.

A zároveň já jsem tělenu dodat tu byla ta oficiální prohlášení právě druhé obvinené maril, vovové, bělovové, zmocněně kremlu propráva dětí, která v médiích ruských mluvila o rusifikaci dětí, které příždějí z Ukrajiny. Je to tak, tak může to být vnímáno jako nějaký pádný argument.

Určitě je to právě odlišné od třeba těch situací jiných zločinů, ke kterým se ruská federace zaz až tolik.

Nehlásí respektive, je přímo popírat, tak tady vlastně máme jednak právní akty, které potvrzují, že opravdu dochází třeba k té usnadněné procedurě adopce dětí, a jednak tady máme eksplizikní prohlášení, jak ze strany komisařky, taky ze strany prezidenta Putina a dalších představitelů ruské federace, které vlastně ukazuje, že něco se v této oblastní minimálně děje.

Rusko pokračuje v asimilaci dětí unesených z Ukrajiny.

Informuje o tom server Ukrajinská pravda.

Ruský prezident Vladimir Putin podepsal dekret, který usnadňuje udělování ruského občanství s rodčum a dětem bez rodičovské péče.

Podle rusujde o akt velkorylosti.

Ukrajinci ale deportace dětí vnímají jako snahu o vymazání jejich národní identity.

Prezident Putin podepsal už v květnu dekret, který udělování občanství ukrajinským dětem usnadňuje.

Je velmi důležité, aby se děti na území ruska cítili jako plnohodnotní členové ruské federace, těko občané ruské federace.

Zýžkáním ruského občanství se stěžuje pro ukrajinské příbozně deportovaných dětí možnost cískat je zpět.

Je bych ještě dodala, že o těch transferek dětí mluví vlastně i oficiální správa.

Te nezávislé mezinárodní komise pro Ukrajinu, která byla vytvořena v rámci OSN a svoji správu představila minulý týden.

Ta věnu je právě těm transferům dětí
samostatnou akci a tedy tam dospívák závěru,
že se podle názoru je jich členu skutečně jedná
o porušení mezinárodního humanitárního práva,
porušení práva lidských práv
a mluví jeho válečném zločinu potenciálně
zločinu protě lidskosti.
Rusové na Ukrajině pachali válečné zločiny.
Mnové správě to uvádí rada OSN pro lidská práva.
Ruští vojáci se na ukraínském území
dopouštěli vrašt nezákonného věznění útoků na civilisty,
deportací dětí a znasevňování.
Je možné v tuhle chvíli mluvit o tom,
jak pádné jsou důkazy, na kterých jsou
z ta obvinění vystavěl.
Já se ptám proto, že je vidět
v tom veřejném prostoru,
že lidři, například americký prezident Joe Biden
už začínají vydávat prohlášení o tom,
zdá považují to vydání z atykače
na Vladimira Putina za oprávněné činé.
Je to na místě v tuhle chvíli?
Je to na místě v tvůle chvíli?
Je to na místě v tvůle chvíli?
Tak tady asi by se asi ho dělo, ano, ne, ne.
Ano, s tohle díska,
že žalobce mezi národního tresního soudu
předložil to, co zatím zjistil
přípravnému senátu mezi národního tresního soudu
a ten na základ je toho vydal z atykač.
Což nasvěčuje tomu,
že minimálně přípravný senát,
který má samozřejmě z této oblastní
bohatové zkušenosti,
považoval ty důkazy za minimálně
dostatečně závažné,
aby stálo za to realizovat
další procesní kroky.
Takže to je to ano,
pak jsou dvě dnes otazníkem
první souvisí s tím,
že sam zatykač není veřejný
s odkazem na nutnost
chránit světky,

se mezi národního trestního soudu rozhodlo,
že ho nezveřejní.
I kdyby ho ale zveřejně tak většinou zatykač
obsahuje pouze vylicení toho,
koho se to týka, jaké zločiny
měli být zpáchány a stručnou informaci o tom jednání,
ale neobsahuje přehledu ukazu.
A tohle diskami nevíme,
co se podařilo mezi národním trestnímu soudu zajistit.
A to druhé ne souvisí s tím,
že samozřejmě otevření procesů,
vznesení obvinění, vydání zatykače
iště neznámá konečné odsouzení.
Jednak samozřejmě platí princi
prezumce nevinny,
ale jednak v každém trestním řízení
může to řízení využít
důtok odsouzení toho obviněného,
ale také ve sprostění obžaloby
mezi národní trestní soudce tím má poměrně velké procento případů,
ve kterém došlo právě o slobození těch obviněných.
Pojďme se podívat na ty praktické dopady
toho kroku mezi národního trestního soudu.
Na první místě si asi všichni začali potom pátku klást,
otázku.
Zdám, že být Vladimír Putin
skutečně zatřen,
když na něj byl vydán zatykač.
Tak je to tak, že teoreticky může
právně by měl
a prakticky asi nebude.
Čistě můj subjektivní odhad
proč nebude.
Tady jsou v zásadě dvě možné situace
za něž by jeho
zadržení a předání dohagu
k mezi národního trestnímu soudu přicházalo v úvahu.
Ta první situace by byla ta,
že by vycestoval na území
nějaké smluvní strany
římského statutu
mezi národního trestního soudu
a tato strana, ten stát,
k dnešním dnům 123 by se rozhodla

v souladu se závazky práve římského statutu,
že by prezidenta Putina
zadržela a předala ho dohágu.
Což právně by bylo správné,
ale realné to příliš
není už minulosti, kdyby byly obviněny
jiné hlavistátu se ukázalo,
že státy
jsou velice váhavé
v tom zadržovat představitele jiných států.
Máme tady precedent pana Albašíra
bývalého prezidenta Sudánu,
který i po vydání zatikače
úspěšně navštívil,
aniž by byl zadržen několik
říkán římského statutu
jako třeba Jordánsko,
nebo jihováfrickou republiku.
Žel se očekávat váhavost těch států,
ale očekávat tě určité kroky
ze strany ruské federace,
která nepochybně nebude ryskovat,
aby vyslala svého představitelně
kam, kde by mu hrozilo trestní schíhání.
Tady trochu očekávám,
že rusko může následovat
prezident, který vlastně
vytvořili spojené státy.
Spojené státy se také obávají,
nejnudně politických představitelů
ale vojáků, a proto už
od roku 2001
začeli podnikat dva kroky.
Prvním je, že zhruba
ze stovkou států světa uzavřeli
zvláštní dohodu.
Na jím základě se ty státy zavázali,
že nebudou vydávat americké občany
ke schíhání do hágu, takže řel se očekávat,
že nějaké takové záruky by trá požadovalo rusko.
A druhý, což už je velmi radikální krok,
v roce 2002 vydali spojené
státy zákon, kterému se přeskívá Hague Invasion Act,
czyli zákon o útoku na hák,

který opravdu opravňuje prezidenta
spojených států amerických, aby v případě,
kdyby se jakýkoliv americký občan
dostal do vás biu mezi národního trestního soudu,
tak aby povolil vojenský útok na hák
a osvobození toho člověka
a opět řel se očekávat,
že možná nějakou podobnou cestou by
šla i ruská federace.

Takže tohle je ten jeden model,
to znamená nějaký stát by prezidenta
by měl nějaké změně v rámci ruské federace.
Prezident Putin by padl už by nebyl prezidentem
a rusko by se ho být tam by bylo potřeba
to vyřešit ústavně právně
rozhodlo vydat do háku.

Co všem taky není úplně
pravděpodobný scénár.

Počme to zkositu dělá takovou malou odbočku
a připomenout proč rusko.

Ale třeba, jak jsme slyšeli,
i spojené státy neuznávají
juristikci hákskeho soudu.

Mezinárodní tresní soud funguje
na základě mezinárodní smlouvy,
která se právě podle místa přihetí označuje
jako římský statut.

A jako každá mezinárodní smlouvajít
sela ve volnosti státu,

jestli se k ní připojí a nebo nepřipojí.

V téhle chvíli se k mezinárodnímu
tresnému soudu připojilo 123 státy.

V předtění mezinárodního společenství

70 států stále zůstává stranou,
když se podíváme geograficky.

Tak největší míra připojení je
v Evropě, v Latinské Americe
a v Zobsaharské Afryce.

A naopak stranou zůstávají hodně
státy blízkého východu,

ázie, ale také 3 z 5 stálich

členů rady bezpečnosti, což znamená

Čína, ruská federace

a spojené státy americké.

Inom prozejmavost spojené
a ruská federace oba
ty státy podepsali
ale oba následně
podpistáhly.
A ty důvody u různých států
jsou různé, ale pokud si budeme orientovat
na velmoci typu USA a ruské federace
tak ty důvody jsou při nejmenším dvojí.
První je ten, že
tyto státy se velmi aktivně
angažují v zahraničí.
To znamená ta pravděpodobnost,
že by některých nejenutně
opět představitel, ale třeba vojak
váleční zločin, zločin proti lidskosti
ta pravděpodobnost není až tak malá.
Takže tyto státy
mají větší důvodce obávat,
že by pro něm mezi národní tresní jsou
mohli být relevantní, než třeba
státy Půčeské republiky. To je jeden důvod.
Tím druhým důvodem je, že
ty státy, které se ze velmoci považují
standardně mají pocit, že by pro něm
měla platit trošku jiná pravidla,
než pro ty ostatní.
Takže co často vidíme a viděli jsme to i
všechno soudu je, že ty státy se velice
podílejí na přípravných pracích, na psaní
základajícího statutu,
ale pak se zdrží stranu, protože mají pocit,
že vlastně vytvořil něco, co by mělo platit
proti ostatní, ale nikoli pro ně.
Takže to jsou dvě asi takové hlavní důvody.
A když se potíváme zase spětně
na ty praktické dopady,
tak tedy víme, Rusko nepodepsalo
smlouvu o přístupu
k haxskému tribunálu.
Hypoteticky vzato, Vladimir Putin
by byl zatčen, co seděje,
pak je pravděpodobné, že by někdy
před soudem skutečně stanul ve chvíli,

kdy se jedná o představitele státu,
kterého s tím soudem nepoutá
vlastně vůbec žádným právní závazek?
To je velmi dobrá otázka.
Tam vznikají dvě právní
překážky nebo dvě právní otázky.
Ta první se týká
toho, do jaké míry ten soud má
kompetenci zabívat se
člověkem, který vlastně
není ze smluvní strany.
Už se to tu řešeno jednoznačně,
pokud jde o 3 zločiny.
Jeden z nich je právě ten váleční zločin,
potom je to zločin genocidy
a zločiny proti lidskosti.
Tam platí zásada,
že postačí, když zločin je
spáchan na území smluvní strany,
aby byla dána kompetence.
Což v tom letom případě je dáno,
protože zločin je primárně spáchan
na území Ukrajiny.
Ukrajina sice taky není smluvní stranou,
aby to bylo ještě složitější,
na rodního tresního soudu.
Čili tady nevádí, že ruská federace
není smluvní stranou,
postačí, že je smluvní stranou Ukrajina.
To je jedna otázka.
Druhá právní otázka,
která vyvstává je otázka
personálních imunit,
protože Vladimír Putin,
to se teda týká Vladimíra Putina,
neté komisačky, je
stále oficiální představitelem
ruské federace
a takový má
před soudy jiných států
na národní úrovni.
A vede se diskuse, do jaké míry
tohle to pravidlo by se mělo uplatnit
i u soudu.

Jehož existenci vlastně ten stát nepodpořil.
Tohle bylo diskutovanou
v případě jizminěného Omar al-Bašira,
který v té době byl prezidentem
súdánu, súdán také nebylo smluvní stranou.
A mezi národní trestní soudce
nakonec ve velmi kontroverzním rozhodnutí
přiklonil k tomu,
že v rámci zkýhání před ním
imunita neplatí.
Ale se očekávat, že ten samý princip,
který mezi národní trestní soud
uplatnil by vůči prezidentu Putinovi.
To znamená odmítl by mu přiznat
imunitu byťto mezi národní stále
velmi kontroverzním.
My bychom mohli, jak úspěšné
byly podobné kroky mezi národního trestního
soudu v minulosti.
Kolik podobných případů
obvinění lídra států bylo a podařilo
se dotáhnout dokonce?
Já teď trochu vám odpozdět,
mezi národní trestní spravedlnosti
možná pro celkou představu.
Mezi národní trestní soud zničil v roce 1998
respektive reálně fungovat
začal v roce 2002
čili funguje nějakých 20 let.
Za těch 20 let
začal se zabívat 17
takzvanými situacemi.
Situace znamená
nějaký kontext forcité zemi.
Čili situace více mení odpovídá nějakému
státu, byť ten stáče tam může objevit více krát.
S jich 17 států
je respektive 9, protože jeden je tam 2 krát
jsou africké státy
a těch zbývajících 7 jsou mimo africké
státy z našeho regionu je tam třeba
ještě gruzie kromě Ukrajiny
pak jsou tam státy typu Afganistánu,
Venezueli nebo třeba Filipín.

Takže 17 situací.
V rámci těchto 17 situací
bylo zahájeno 31.
Případu aspoň podle číselná
stránce mezi národního trestního soudu
případ už se jedná o nějakou konkrétní
situaci, třeba právě ty unosi dětí
a padlo něco přes 50 obvinění
to už jsou potom konkrétní jednotlivci
kteří jsou zkyháni,
čili zhruba 50 lidí bylo zkyháno
z toho odsouzeno do dnešní doby
byli vlastně 3 lidé
za opravdu zločin podle mezi národního práva
a potom 5 lidí
za nějaké takové jako drobné
procesní pochybení u mezi národního trestního soudu
samotného. Tí 3 odsouzení
byli všichni relativně malé ryby
byli to vojeňčky velitele
z Afriky, z demokratické republiky
a z maly.
Na vzory tomu tedy byli zahajene
4 případy už před Putinem
které se nějak týkali
představitelů státu
ve všech případech, které státu afrických
byl to případ Omar Albašira ze Sudánu
Muamara Kadafiho
Zlibije Lorána Pakbo
z popřeží Slonoviny
a Pana Kenyati z Keny
všichni v té době byli byli to úřadující
hlavistátu nebo zastávaly jinou důležitou pozici
a vlastně ani jeden
ten případ nevedl k odsouzení
toho člověka.
Muamara Kadafi zemřel
nebo respektive byl zabit byhem
odčanské války.
Omar Albašir nebyl nikdy
ani jiným státem, ani Sudánem
vydán k trestnému zkyhání, takže
současné době si se už padl v Sudánu, ale

je zkyhán tam a zatím se o vydání
pouze diskutuje
a zajímavé jsou ty poslední dva případy
Pank Bakbo a Kenyata se oba
k hakskému soudu dostali
ten jeden dobrovolně, Pank Kenyata
a ten druhý tam byl vydán
ale vlastně oběta řízení vedlá
ke sprostění obžaloby. Takže v té chvíli
staf je takový, že
zatikač byl vydán na pět
představitelů státu včetně Plutina
odsouzen k dnešnímu dni nebyl nikdo.
Dá se z toho usuzovat
jsi tedy to vydání
zatikače mezi národního trestního
soudu bude mít spíš prakticky
nebo možná více symbolický dopad.
Já z toho spíše usuzuji
na to, že to bude
velmi přelomový krok, ať už to dopadne jakkoli.
Soudu je variantiput.
To se opravdu podaří Plutina
do hágu dostat a odsoudit ho
a pak to bude zatím největší
ryba, jakou se mezi národního trestního
soudu podařilo dopadnout
a nebo
se ho tam dostat nepodaří
a pak cítím možná mezi národní
trestní soudu trošku podlomí
větev, na které sedí.
Takže samozřejmě byl velký neúspěch
pro něj. Je to riskantní krok ze strany
mezi národního trestního soudu.
Včetně si kredibility
a toho jakým způsobem soud může do budouc
nafungovat. Vřesně tak. A dá se to brát
z hlediska symbolického jako
nějaký vzkaz
možná i veřejnosti. Vyste tady teď
mluvila o těch případech, které
v nějakým způsobem vyšu měli
nebo se je nepodařilo prostě dotahnout

dokonce ve vztahů k té obžalu by se to vnímat tak, že tu existuje nějaké mezi národní úsilí o to, aby zločiny na Ukrajině opravdu byli zmapovány, vyšetřeny, dovedeny, předspravedlnost a v konečném efektu, že se myslí na to, aby mohla někdy v budoucnu začít i ta další důležitá fáze usmíření nebo nějaká snaha a usmíření a vyrovnání se s tím, co se na Ukrajině stalo a děje. Těžko říct jak jedná mezi národního trestního soudu interpretovat. Možné, že opravdu vidí po těch 20 letech koneční šanci mít velký případ, kde lze očekávat velmi aktivní spolupráci jak toho teritoriálního státu, to znamená Ukrajiny, tak celé řady dalších států mezi národního společenství, že věří, že tedy je šance opravdu získat dostatek svědků, dostatek důkazu, aby se opravdu půjdeřit zlepšit ten stav realizovaných případů a třeba ji odsouzených osob, že také věří, že se mu podaří některé další státy mezi národního společenství, které zatím také tě mu nepristupovali úplně laskavě, ze jmenom nám myslí spojné státy americké, které, jak už jsem říkala, dlouhodobě patří k velkým kritiků mezi národního trestního soudu. A dva roky zpátky, nebo tři, mezi národní trestní jsou také otevřel situaci v Afganistánu a tam mimo jiné, jedno z těch možných obvinění se týká právě jednání, vojáků a představitelů z vystavitelných států amerických, takže je možné, že mezi národní trestní jsou cítím to i připravuje trošku půjdu ke skýhání nejak významných, ale přece jenom představitelů i třeba jiných stály, členů rady bezpečnosti a doufáže, které pokud si udělá dobré jméno,

napřípadu Putin respektivej,
Ruská federace respektivej Ukrajina,
takže mu to třeba potom pomůže
a s říkým získá silnější pozici
v těch dalších řízeních.
Prokurátora těžko odhadovat.
K naším epizodám se můžete kdykoli vrátit
na seznám zprávách,
v podcastových aplikacích i na platformě
podcasty.cz
Děkujeme za všechny vaše typy a komentáře.
Na Spotify,
jak už jste si asi všimli, můžete nechávat
komentáře i k aktuálním dílům.
Dnes jsme pro vás nechali i jednu malou anketu,
tak se zapojte.
Kontaktovat nás samozřejmě můžete
i klasický e-mailem,
naše adresa je za minuto 6
zavináč szl.coz
s sociálních sítích Instagram
a Twitter.
To byla Lenka Kabrhalová.
Děším se zítra.